

Granollers i el turisme

Granollers no atreu els turistes. I és una llàstima, perquè cada dia de la setmana podria convertir-se en un nou dijous.

Naturalment, no disposem de cap tros de mar ni de cap engruna de muntanya. Ni tenim res que pugui cridar l'atenció dels forasters, i, sobretot, dels estrangers. La «Porxada» i la «Pedra de l'Encant» no tenen prou ganxo. Un gratat de segles en donen fe.

S'imposa, doncs, si volem estar a la «page» amb altres llocs del nostre país, crear un clima favorable. (I un bon clima, en aquest temps de calor, no vindria pas del tot malament).

Anem per pams. Creiem que cal, en primer lloc, formar un Patronat. (A casa nostra, ja no vindrà d'un). Un Patronat dedicat a fomentar el turisme i perquè no se'ns digui que només parlem per parlar, ens permetem donar algunes idees, a fi i efecte que aquest Patronat (si s'organitza) trobi ja la feina mig feta.

Què busca el turista? Segons sembla, alguna d'aquestes quatre coses (o les quatre alhora): sol, habitació confortable, menjar abundant i barat i diversions.

El sol ja el posa Déu. I tots ho agraïm, perquè ja ens el dona de franc. Per tant, és un factor que no ens ha d'encaparrar gaire. Però, si per desgràcia, plou, es poden tenir preparats uns cartells que diguin: «No s'indigni perquè «le soleil de l'Espagne brille por su ausencia». Gràcies a la pluja, aquest any no haurà de suportar restriccions elèctriques».

L'habitació confortable, i el menjar abundant i barat, com ja podeu comprendre, no els posa ningú. (No val a badar!) Però, potser, són dos aspectes que avui dia no tenen massa importància. La gent que ve de fora, en quant a l'habitacle, ja s'ha acostumat força al «camping». I els preus, per més astronòmics que siguin, no els espanten. El canvi, els afavoreix molt. Allò que, potser, més els preocupa, és aquell «slogan» que circula dient que «la propina és voluntària», ja que observen que s'ha convertit arreu en obligatòria. Però en alguna cosa o altra, hem de distingir-nos.

Queda, per tant, el capítol de les diversions. Tots sabeu que els estrangers es deixen, més que res, per les «corridas de toros» i pels espectacles flamencs. Nosaltres, però, no cauríem en presentar aquests atroïnats tòpics.

Creiem que es podria fer quelcom de més categoria. Per exemple, uns grans representacions de «zarzuela» (No cal dir que amb més empenya que Tamayo i Companyia), a l'esplanada de la nova estació de França. (De passada, com que els turistes no viatgen gaire en tren podrien admirar les belles casetes prefabricades que vam importar de Texas o de Kansas).

Ara bé, aquestes representacions de «zarzuela» no es farien en castellà. Això ja és massa vist. S'organitzaria un cycle internacional.

Un dia, per exemple, podríem posar en escena, «Le réveillon de la colombe». I acontentaríem els francesos. Un altre, «L'exímia Dona Francisca» i els portuguesos se'n lleparien els dits. Per als italians, «Acqua, sucarelli e acqua-picanti», etc. El repertori és inexhaurible.

I si aquest programa, totalment revolucionari, no fos capaç de cridar prou l'atenció, sempre ens quedaria el recurs de fer una «reprise» de la Setmana del Cine Espanyol. D'aquesta forma, copsarien que no cal pas anar a Cannes o a Venècia, per a veure bon cinema.

La idea ja és llançada. Si les nostres dites publicitàries de «país dels ous» i de «terra de músics» no han mobilitzat mai ningú, hem de trencar motlles i hem de trencar-nos també la closca per a assolir que la nostra ciutat estigui a l'altura de les circumstàncies i no fem el préssec davant dels turistes. Ingenu.

PORTATE BIEN! (3)

George Beck (Mundial) (Comedia americana típica y sólo esto, pero ello es lo suficiente como para pasar un rato agradable. Un perro, un matrimonio joven, unos falsificados, una suegra, todo ello es motivo para crear unos momentos de comicidad quizás ya un poco vista pero sencilla y sin complicaciones. Un ritmo ágil y una buena fotografía son otros dos factores que ayudan a completar la buena realización de este film.

NAVIDADES EN JUNIO (3)

Tulio Demicheli (Astoria-Coliseum) Versión cinematográfica de la obra de Alfonso Paso «El cielo dentro de casa». Con ella continúa la serie de obras cinematográficas españolas sacadas del teatro. Es un film agradable, y sin pretensiones. El argumento ya se ha empleado otras veces en cine. Hacerle ver a uno lo que pasaría si hiciera una cosa determinada. En este caso una esposa que va a traicionar a su marido tiene una visión de lo que ocurrirá si así lo hace. Alrededor de este suceso gira toda la trama, por cierto bien interpretada y dirigida.

TITANES DE LA MONTAÑA (3)

Joe Kane (Mundial) Film del oeste con muchos puñetazos y pocos tiros. Tiene demasadas canciones. Poca cosa.

EL PERRO DE BASKERVILLE (3)

Terence Fisher (Astoria-Coliseum) Una historia de Sherlock Holmes contada bastante correctamente. Sigue un poco la línea de films de miedo empezados de nuevo con Drácula, aunque no resulta tan desagradable. Consigue atraer fácilmente la atención ya que como en todas las novelas policíacas de esta serie aparecen muchos posibles culpables. No está mal dirigida.

ZAFARRANCHO DE COMBATE (2)

Joseph Pevney (Principal) Folklore americano de guerra. La marina de guerra de los U. S. A. conquista laureles como siempre con las mismas caras y los mismos episodios, los mismos paisajes, trucos y barcos. Llega a hacerse aburrida.

SEMANA PROXIMA

*Retrato en negro (4)
Stalingrado (3)
Cara cortada (3)*

PHILIPS

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

Martín Font

Generalísimo, 9

GRANOLLERS

¡Juguetes!

Resuelva sus compromisos con sus familiares o amistades

Regalando un juguete

en cumpleaños, onomásticas, primera comunión, exámenes, etc.

juguetes todo el año

Sastre

Pl. Perpità, 15

Tl. 734